

ΑΣΚΗΣΗ ΤΡΟΠΙΚΟΤΗΤΑΣ (ΕΠΙΣΤΗΜΙΚΗ – ΔΕΟΝΤΙΚΗ) :

1η παράγραφος: Ο έφηβος, που έχει δεχτεί βία στο οικογενειακό του περιβάλλον θεωρείται, πλέον, ως βίαιο άτομο με αντικοινωνική συμπεριφορά κι αυτό επηρεάζει τις διαπροσωπικές του σχέσεις, καθώς είτε το αποφεύγουν είτε το απομονώνουν. Η αντιμετώπιση αυτή, αναμφίβολα, το ωθεί να υιοθετήσει πλήρως το ρόλο του «κακού» παιδιού που του αποδίδουν, αποτυγχάνοντας έτσι να επανορθώσει και να βελτιώσει τη συμπεριφορά του. Όλο αυτό λειτουργεί ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία, η εκπλήρωση της οποίας ακολουθεί το παιδί συχνά μέχρι να ενηλικιωθεί.

2η παράγραφος: Προς επίρρωση των παραπάνω, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν πέραν των εκπαιδευτικών εφοδίων, με τα οποία εξοπλίζουν τους μαθητές να διαδραματίζουν και ρόλο ηθικού παιδαγωγού, που θα καθοδηγεί ορθά και θα εξισορροπεί τις διαμάχες μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Ακόμη, οφείλουν να συνεργάζονται αρμονικά με τους γονείς των παιδιών, ειδικά σε περιπτώσεις, που οι μαθητές εμφανίζουν αποκλίνουσες συμπεριφορές και ρέπουν στην επιθετικότητα. Περαιτέρω, οι σχολικές μονάδες είναι επιτακτικό να επανδρωθούν με ειδικά καταρτισμένο προσωπικό, όπως ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, που θα προσφέρουν απλόχερα τις συμβουλευτικές τους υπηρεσίες τόσο σε παιδιά θύτες, όσο και σε παιδιά θύματα της σχολικής βίας. Αλλωστε, εάν υπάρξει δυνατότητα θεραπείας ενός παιδικού τραύματος, μπορούν να αποτραπούν ποικίλες επιθετικές συμπεριφορές και στην μετέπειτα ενήλικη ζωή.

Στην 1^η παράγραφο, να εντοπίσετε ένα σημείο, που δηλώνει βεβαιότητα. Στη συνέχεια, να το μετατρέψετε, ώστε να δηλώνει πιθανότητα(μονάδες 5).

Παράλληλα, στη δεύτερη παράγραφο, να εντοπίσετε ένα σημείο με δεοντολογικό ύφος, επισημαίνοντας τη λειτουργία του(μονάδες 5).

Μονάδες 10

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ:

Είναι πολύ σημαντικό, η προσέγγιση των ασκήσεων να γίνεται κειμενοκεντρικά. Αυτό συνεπάγεται ότι ο μαθητής δεν καλείται μόνο να αποδώσει με λεπτομέρειες τη θεωρία, αλλά οφείλει να μεταφέρει και το περιεχόμενο του εκάστοτε αποσπάσματος του κειμένου, φυσικά προσαρμοσμένο στις ανάγκες των ερωτήσεων, σε συνδυασμό με τις γνώσεις της θεωρίας.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ :

Στην 1^η παράγραφο, η συγγραφέας με τη χρησιμοποίηση του επιρρήματος «αναμφίβολα» στην πρόταση «Η αντιμετώπιση αυτή, αναμφίβολα, το ωθεί ...τη συμπεριφορά του» εκφράζει τη βεβαιότητά της ότι ένας έφηβος, που έχει δεχτεί ενδοοικογενειακή βία θα λειτουργήσει ως θύτης και θα ασκήσει ο ίδιος βία, υιοθετώντας μια συμπεριφορά ενός ατίθασου παιδιού , που όλοι το φοβούνται. Επιδιώκει, δηλαδή, να δημιουργήσει μια επίπλαστη περσόνα, ώστε να συγκαλύψει τις ανασφάλειές του. Ο λόγος καθίσταται πειστικός και δεν επιδέχεται αμφισβητήσεως. Ο βαθμός βεβαιότητας, που εκφράζει η συγγραφέας είναι έντονος. Εάν επιχειρήσει κάποιος να προσδώσει έναν πιθανολογικό χαρακτήρα, θα φροντίσει να αντικαταστήσει το επίρρημα «αναμφίβολα» με το επίρρημά «πιθανόν». Συνεπώς, η μορφή, που θα λάβει η εν λόγω πρόταση θα είναι η εξής : Η αντιμετώπιση αυτή, πιθανόν, το ωθεί ...τη συμπεριφορά του». Καταλήγοντας, ο βαθμός βεβαιότητας θα αποδυναμωθεί και ο λόγος θα διέπεται από έναν χαρακτήρα αμφιβολίας.

Στη 2^η παράγραφο, το δεοντολογικό ύφος εντοπίζεται συν τοις άλλοις στην πρόταση «Περαιτέρω, οι σχολικές μονάδες είναι επιτακτικό να επανδρωθούν με ειδικά καταρτισμένο προσωπικό, όπως ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, που θα προσφέρουν απλόχερα τις συμβουλευτικές τους υπηρεσίες τόσο σε παιδιά θύτες, όσο και σε παιδιά θύματα της σχολικής βίας». Η περίφραση «είναι επιτακτικό» εκφράζει ένα είδος έντονης αναγκαιότητας. Στο συγκεκριμένο απόσπασμα, η συντάκτρια θεωρεί απαραίτητη τη στελέχωση των σχολείων με ειδικά καταρτισμένο προσωπικό, όπως ψυχολόγους και κοινωνιολόγους, ώστε να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο του εκφοβισμού στα σχολεία, τόσο για τον θύτη, όσο και για το θύμα. Ο δεοντολογικός τόνος (δεοντική τροπικότητα) προσδίδει μια υποκειμενική χροιά στα λεγόμενα της αρθρογράφου και καθιστά το ύφος παραστατικό. Επιπλέον, το ύφος είναι αρκετά πειστικό και σοβαρό, εγείροντας την προσοχή και την αφύπνιση του δέκτη.